د قرآن نور

دولسم جز – درس 121 : سورة هود – ایات 69-95

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ	جَاءَتْ	رُسُلُنَا	إِبْرَاهِيمَ	بِالْبُشْرَىٰ
	ج ي أ	ر س ل		ب ش ر
او البته بے شکه	راغلې	ځمونږ رالیږلی شوی (فرشتې)	ابراهیم علیه سلام طرفته	سره د زیری
قَالُوا	سَلَامًا ۖ	قَالَ	سَلَامٌ ۖ	فَمَا
ق و ل	س ل م	ق و ل	س ل م	
هغوئ اووئیل	سلام	هغه اووئیل	سلام	پس نه
لَبِثَ	أَنْ	جَاءَ	بِعِجْلٍ	حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾
ل ب ث		ج ي أ	ع ج ل	ح ن ذ
هغه پاتې شو	مګر	هغه راوړو	یو سخې	وریت شوے / تلولے -

فَلَمَّا	رَأَىٰ	أَيْدِيَهُمْ	لَا تَصِلُ	إِلَيْهِ
	ر أ ي	ي د ي	و ص ل	
بیا چه کله	هغه اوکتل	لاسونه د هغوئ	نه هغه رسیدل	طرفته د هغې (خوراک)
نَكِرَهُمْ	وَأَوْجَسَ	مِنْهُمْ	خِيفَةً ۚ	قَالُوا
ن ك ر	و ج س		خ و ف	ق و ل
هغه ته اجنبی ښکاره شوے هغوئ	او هغه محسوسه کړه/ هغه پته کړه	د هغوئ نه	ویره	هغوئ اووئیل
لَا تَخَفْ	إِنَّا	أُرْسِلْنَا	إِلَىٰ قَوْمِ	لُوطٍ ﴿٧٠﴾
خ و ف		ر س ل	ق و م	
مه ویریږه	بے شکه مونږ	رالیږلے شوی یو مونږ	طرفته د قوم	لوط علیه سلام-

د قرآن نور

دولسم جز – درس 121 : سورة هود – ايات 69-95

وَامْرَأَتُهُ	قَائِمَةٌ	فَضَحِكَتْ	فَبَشَّرْنَاهَا	بِإِسْحَاقَ
م ر أ	ق و م	ض ح ك	ب ش ر	
او ښځه د هغه	ولاړه وه	نو هغې اوخندل	پس خوشخبری ورکړه مونږ هغې له	د اسحاق علیه سلام
وَمِن وَرَاءِ	إِسْحَاقَ	يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾		
و ر ي				
او وروسته	د اسحاق نه	د یعقوب علیه سلام -		

قَالَتْ	يَا وَيْلَتَىٰ	أَأَلِدُ	وَأَنَا	عَجُوزٌ		
ق و ل		و ل د		ع ج ز		
هغې اوویل	هائے افسوس په ما! / اے ځما کم نصیبۍ	آیا ځما نه به پیداکیږی؟	حالانکه ځه	بوډۍ یم		
وَهَٰذَا	بَعْلِي	شَيْخًا ۖ	إِنَّ	هَٰذَا	لَشَيْءٌ	عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾
	ب ع ل	ش ي خ			ش ي أ	ع ج ب
او دا	خاوند ځما	بوډا دے	بے شکه	دا خو	البته شے دے	عجیبه -

قَالُوا	أَتَعْجَبِينَ	مِنْ أَمْرِ	اللَّهِ ۖ	رَحْمَتُ
ق و ل	ع ج ب	أ م ر	ا ل ه	ر ح م
هغوئ اوویل	آیا ته تعجب کوے / حیرانیږے	د حکم سره	د الله	رحمت دے
اللَّهِ	وَبَرَكَاتُهُ	عَلَيْكُمْ	أَهْلَ الْبَيْتِ ۚ	إِنَّهُ
ا ل ه	ب ر ک		أ ه ل / ب ي ت	
د الله	او برکتونه دی د هغه	په تاسو باندِ	اے اهل بیت!	بے شکه هغه
حَمِيدٌ	مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾			
ح م د	م ج د			
ډیر تعریف والا دے	ډیر شان والا دے -			

د قرآن نور

دولسم جز – درس 121 : سورة هود – ايات 69-95

فَلَمَّا	ذَهَبَ	عَنْ إِبْرَاهِيمَ	الرَّوْعُ	وَجَاءَتْهُ
	ذ ه ب		ر و ع	ج ي أ
پس چه کله	لاړه	د ابراهيم عليه سلام نه	ويره	او راغله هغه له

الْبُشْرَىٰ	يُجَادِلُنَا	فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾	
ب ش ر	ج د ل	ق و م	
خوشخبري	هغه جګړه شروع کړه ځمونږ سره	د قوم لوط په باره کښې -	

إِنَّ	إِبْرَاهِيمَ	لَحَلِيمٌ	أَوَّاهٌ	مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾
		ح ل م	أ و ه	ن و ب
بے شکه	ابراهيم عليه سلام	البته ډير بردبار	ويريدونکے (د الله نه)	رجوع کولو والا وو -

يَا إِبْرَاهِيمُ	أَعْرِضْ	عَنْ هَـٰذَا ۖ	إِنَّهُ	قَدْ
	ع ر ض			
اے ابراهيم!	مخ اوګرځوه	د دے نه	بے شکه هغه	بے شکه

جَاءَ	أَمْرُ	رَبِّكَ ۖ	وَإِنَّهُمْ	آتِيهِمْ
ج ي أ	أ م ر	ر ب ب		أ ت ي
راغے	حکم	ستا د رب	او بے شکه هغوئ	راتلو والا دے په هغوئ باندِ

عَذَابٌ	غَيْرُ	مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾
ع ذ ب	غ ي ر	ر د د
يو عذاب	نه	رد کيدو والا / واپس کيدو والا -

وَلَمَّا	جَاءَتْ	رُسُلُنَا	لُوطًا	سِيءَ
	ج ي أ	ر س ل		س و أ
او چه کله	راغلے	ځمونږ رالیږلے شوی/ فرشتے	لوط عليه سلام ته	هغه غمژن شو

بِهِمْ	وَضَاقَ	بِهِمْ	ذَرْعًا	وَقَالَ
	ض ي ق		ذ ر ع	ق و ل
د هغوئ په باره کښ	او هغه تنګ شو	د هغوئ په باره کښ	په ذړۀ کښ	او اووئيل

هَـٰذَا	يَوْمٌ	عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾
	ي و م	ع ص ب
دا	ورځ ده	ډيره سخته -

وَجَاءَهُ	قَوْمُهُ	يُهْرَعُونَ	إِلَيْهِ	وَمِن قَبْلُ
ج ي أ	ق و م	ه ر ع		ق ب ل
او راغۍ هغه طرفته	د هغه د قوم (خلق)	په منډه منډه	طرفته د هغه	او د دې نه مخکښ
كَانُوا	يَعْمَلُونَ	السَّيِّئَاتِ ۚ	قَالَ	يَا قَوْمِ
ك و ن	ع م ل	س و أ	ق و ل	ق و م
وو هغوئ	هغوئ عمل کوو	بد	هغه اووئيل	اے ځما قومه!
هَـٰؤُلَاءِ	بَنَاتِي	هُنَّ	أَطْهَرُ	لَكُمْ ۖ
	ب ن ي		ط ه ر	
دا دی	لونړه ځما	دوئ	زياتي پاکي دی	ستاسو دپاره
فَاتَّقُوا	اللَّهَ	وَلَا	تُخْزُونِ	فِي ضَيْفِي ۖ
و ق ي	ا ل ه		خ ز ي	ض ي ف
پس اوويريږئ	د الله تعالی نه	او مه	تاسو رسوا کوئ ما	ځما په ميلمنو کښ

أَلَيْسَ	مِنكُمْ	رَجُلٌ	رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾
ل ي س		ر ج ل	ر ش د
آيا نشته	په تاسو کښ	ثوک سړے	پوهه -

قَالُوا	لَقَدْ	عَلِمْتَ	مَا	لَنَا	فِي بَنَاتِكَ
ق و ل		ع ل م			ب ن ي
هغوئ اوويئل	البته بے شکه	پوهيږے ته	نشته	ځمونږ	ستا په لونړو کښ

مِنْ حَقٍّ	وَإِنَّكَ	لَتَعْلَمُ	مَا	نُرِيدُ ﴿٧٩﴾
ح ق ق		ع ل م		ر و د
څه حق/ دلچسپي	او بے شکه ته	البته ته پوهيږے	څه چه	مونږ غواړو -

قَالَ	لَوْ	أَنَّ	لِي	بِكُمْ
ق و ل				
هغه اوويئل	کاش!	که بے شکه	ځما سره (وے)	په تاسو باندِ

قُوَّةً	أَوْ	آوِي	إِلَىٰ رُكْنٍ	شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾
ق و ي		أ و ي	ر ك ن	ش د د
څه قوت	يا	ما پناه اخستے شوے	په طرف د سهارے	مضبوطی -

قَالُوا	يَا لُوطُ	إِنَّا	رُسُلُ	رَبِّكَ
ق و ل			ر س ل	ر ب ب
هغوئ اوويئل	اے لوط!	بے شکه مونږ	رالیږلی شوی یو	ستا د رب د طرفنه

لَن	يَصِلُوا	إِلَيْكَ ۖ	فَأَسْرِ	بِأَهْلِكَ
	و ص ل		س ر ي	أ ه ل
هيڅ کله نه	هغوئ رسيدے شی	تا ته	پس بوځه	خپل کور والا
بِقِطْعٍ	مِّنَ اللَّيْلِ	وَلَا	يَلْتَفِتْ	مِنكُمْ
ق ط ع	ل ي ل		ل ف ت	
په يوه حصّه کښ	د شپے	او نه دِ	واپس ګوری	په تاسو کښ

د قرآن نور

دولسم جز – درس 121 : سورة هود – ايات 69-95

أَحَدٌ	إِلَّا	امْرَأَتَكَ ۖ	إِنَّهُ	مُصِيبُهَا
أ ح د		م ر أ		ص و ب
يو كس	مگر	ښځه ستا	بے شکه هغه	رسيدو والا دے هغې ته
مَا	أَصَابَهُمْ ۚ	إِنَّ	مَوْعِدَهُمُ	الصُّبْحُ ۚ
	ص و ب		و ع د	ص ب ح
څه چه به	رسيږی هغوئ ته	بے شکه	د هغوئ د وعدے وخت	سحر دے
أَلَيْسَ	الصُّبْحُ	بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾		
	ص ب ح	ق ر ب		
آيا نه دے	سحر	نزدے -		

فَلَمَّا	جَاءَ	أَمْرُنَا	جَعَلْنَا	عَالِيَهَا	سَافِلَهَا
	ج ي أ	أ م ر	ج ع ل	ع ل و	س ف ل
نو چه کله	راغې	حکم څمونږ	نو کړه مونږ	اوچته د هغې	لاندِ د هغې
وَأَمْطَرْنَا	عَلَيْهَا	حِجَارَةً	مِّن سِجِّيلٍ	مَّنضُودٍ ﴿٨٢﴾	
م ط ر		ح ج ر	سج ل	ن ض د	
او اوورول مونږ	په هغې	کاڼړی	د کتکاڼړو	پرله پسے -	

مُّسَوَّمَةً	عِندَ	رَبِّكَ ۖ	وَمَا	هِيَ
س و م		ر ب ب		
نشان زده/ نښه لګيدلی	د طرفنه	ستا د رب	او نه وو	هغه
مِنَ الظَّالِمِينَ	بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾			
ظ ل م	ب ع د			
د ظالمانو نه	لرې -			

د قرآن نور

دولسم جز – درس 121 : سورة هود – ايات 69-95

وَإِلَى	مَدْيَنَ	أَخَاهُمْ	شُعَيْبًا	قَالَ
		أ خ و		ق و ل
او په طرف	د مدين	ورور د هغوئ	شعيب عليه سلام (اوليږو)	هغه اووئيل

يَا قَوْمِ	اعْبُدُوا	اللّٰهَ	مَا	لَكُم
ق و م	ع ب د	ا ل ه		
اے څما قومه!	عبادت کوئ	د الله	نشته	ستاسو دپاره

مِّنْ إِلَـٰهٍ	غَيْرُهُ ۖ	وَلَا	تَنقُصُوا	الْمِكْيَالَ
ا ل ه	غ ي ر		ن ق ض	ك ي ل
څوک اله (برحق)	سوائے د هغه نه	او مه	تاسو کمے کوئ	په ناپ

وَالْمِيزَانَ ۚ	إِنِّي	أَرَاكُم	بِخَيْرٍ	وَإِنِّي
و ز ن		را ي	خ ي ر	
او تول کښ	بے شکه څه	څه وينم تاسو	په ښه حالت کښ	او بے شکه څه

أَخَافُ	عَلَيْكُمْ	عَذَابَ	يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾	
خ و ف		ع ذ ب	ي و م	ح و ط
څه ويريږم	په تا باندِ	د عذاب نه	د ګيرولو والا ورځ نه -	

وَيَا قَوْمِ	أَوْفُوا	الْمِكْيَالَ	وَالْمِيزَانَ	بِالْقِسْطِ ۖ
ق و م	و ف ي	ك ي ل	و ز ن	ق س ط
او اے څما قومه!	پوره کوئ	ناپ	او تول	سره د انصاف

وَلَا	تَبْخَسُوا	النَّاسَ	أَشْيَاءَهُمْ	وَلَا
	ب خ س	ن و س	ش ي أ	
او مه	تاسو کم ورکوئ	خلقو له	څيزونه د هغوئ	او مه

تَعْثَوْا	فِي الْأَرْضِ	مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾
ع ث و	أ ر ض	ف س د
تاسو فساد کوئ	په زمکه کښ	چه فساد کولو والا جوړ شئ -

بَقِيَّتُ	اللهِ	خَيْرٌ	لَّكُمْ	إِن
ب ق ي	ا ل ه	خ ي ر		
باقي پاتې شوے/ بچ شوے	د الله	بهتر دی	ستاسو دپاره	که چرے

كُنتُم	مُّؤْمِنِينَ ۚ	وَمَا	أَنَا	عَلَيْكُم	بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾
ك و ن	ا م ن				ح ف ظ
يئ تاسو	مومنان	او نه يم	ځه	په تاسو باندِ	خوک نګهبان -

قَالُوا	يَا شُعَيْبُ	أَصَلَاتُكَ	تَأْمُرُكَ	أَن
ق و ل		ص ل و	أ م ر	
هغوئ اوويئل	اے شعيب!	آيا مونځ/ لمونځ ستا	حکم درکوی تاله	چه

نَّتْرُكَ	مَا	يَعْبُدُ	آبَاؤُنَا	أَوْ
ت ر ك		ع ب د	أ ب و	
مونږ پريږدو	هغوئ د چا چه به	عبادت کوؤ	پلار نيکه ځمونږ	يا

أَن	نَّفْعَلَ	فِي أَمْوَالِنَا	مَا	نَشَاءُ ۖ
	ف ع ل	م و ل		ش ي أ
دا چه	(نه) مونږ اوکړو	په خپلو مالونو کښ	څه چه	مونږ غواړو

إِنَّكَ	لَأَنتَ	الْحَلِيمُ	الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾
		ح ل م	ر ش د
بے شکه ته	ته هم ته يے	ډير بردبار	پوهه -

قَالَ	يَا قَوْمِ	أَرَأَيْتُمْ	إِن	كُنتُ
ق و ل	ق و م	ر أ ي		ك و ن
هغه اوويئيل	اے څما قومه!	آيا اوکتل تاسو	که چرے	یم څه
عَلَىٰ بَيِّنَةٍ	مِّن رَّبِّي	وَرَزَقَنِي	مِنْهُ	رِزْقًا
ب ي ن	ر ب ب	ر ز ق		ر ز ق
په يو واضحه دليل	د خپل رب د طرفنه	او هغه راکړو ماله	د خپل طرفنه	رزق
حَسَنًا	وَمَا	أُرِيدُ	أَنْ	أُخَالِفَكُمْ
ح س ن		ر و د		خ ل ف
ښه	او نه	څه غواړم	چه	څه مخالفت اوکړم ستاسو

إِلَىٰ	مَا	أَنْهَاكُمْ	عَنْهُ	إِنْ	أُرِيدُ
		ن ه ي			ر و د
په طرف	د هغې چه	څه منع کوم تاسو	د هغې نه	نه	څه غواړم
إِلَّا	الْإِصْلَاحَ	مَا	اسْتَطَعْتُ	وَمَا	تَوْفِيقِي
	ص ل ح		ط و ع		و ف ق
مګر	اصلاح	څومره چه	څه طاقت لرم	او نشته	توفيق څما
إِلَّا	بِاللَّهِ	عَلَيْهِ	تَوَكَّلْتُ	وَإِلَيْهِ	أُنِيبُ ﴿٨٨﴾
	ا ل ه		و ك ل		ن و ب
مګر	سره د الله (د مدد)	په هغه باندِ	توکل اوکړو ما	او هم هغه طرفته	څه رجوع کوم -

وَيَا قَوْمِ	لَا يَجْرِمَنَّكُمْ	شِقَاقِي	أَن	يُصِيبَكُم
ق و م	ج ر م	ش ق ق		ص و ب
اواے څما قومه!	هيڅ کله آماده نه کړی تاسو	مخالفت څما	چه	اورسی تاسو ته

مِّثْلُ	مَا	أَصَابَ	قَوْمَ	نُوحٍ	أَوْ
م ث ل		ص و ب	ق و م		
پشان د دے	څه چه	اورسيدل	قوم	نوح ته	يا

قَوْمَ	هُودٍ	أَوْ	قَوْمَ	صَالِحٍ	وَمَا
ق و م	ه و د		ق و م	ص ل ح	
قوم	هود ته	یا	قوم	صالح ته	او نه دے
قَوْمُ	لُوطٍ	مِّنكُم	بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾		
ق و م			ب ع د		
قوم	لوط	ستاسو نه	لرے -		

وَاسْتَغْفِرُوا	رَبَّكُمْ	ثُمَّ	تُوبُوا	إِلَيْهِ
غ ف ر	ر ب ب		ت و ب	
او بخښنه اوغواړئ	د خپل رب نه	بیا	توبه اوکړئ	طرفته د هغه
إِنَّ	رَبِّي	رَحِيمٌ	وَدُودٌ ﴿٩٠﴾	
	ر ب ب	ر ح م	و د د	
بے شکه	رب ځما	ډیر رحیم دے	ډیر محبت کولو والا دے -	

قَالُوا	يَا شُعَيْبُ	مَا	نَفْقَهُ	كَثِيرًا
ق و ل			ف ق ه	ك ث ر
هغوئ اوویئل	اے شعیب!	نه	مونږ پوهیږو	په ډیرو
مِّمَّا	تَقُولُ	وَإِنَّا	لَنَرَاكَ	فِينَا
	ق و ل		ر ا ي	
د هغې نه چه	ته وایې	او بے شکه مونږ	البته مونږ وینو تا	په خپلو کښ
ضَعِيفًا ۖ	وَلَوْلَا	رَهْطُكَ	لَرَجَمْنَاكَ ۖ	وَمَا
ض ع ف		ر ه ط	ر ج م	
کمزورے	او که چرے نه وے	قبیله ستا	البته سنګسار کړے به وے مونږ ته	او نه یے
أَنتَ	عَلَيْنَا	بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾		
		ع ز ز		
ته	په مونږ باندِ	غالب -		

قَالَ	يَا قَوْمِ	أَرَهْطِي	أَعَزُّ	عَلَيْكُم
ق و ل	ق و م	ر ه ط	ع ز ز	
هغه ووئیل	اے ځما قومه!	آیا قبیله ځما	زیاته ذوروره ده	په تاسو باندِ
مِّنَ اللهِ	وَاتَّخَذْتُمُوهُ	وَرَاءَكُمْ	ظِهْرِيًّا ۖ	إِنَّ
أ ل ه	أ خ ذ	و ر ي	ظ ه ر	
د الله نه	او جوړکړو تاسو هغه	ورروسته د خپلو	شاګانو	بے شکه

رَبِّي	بِمَا	تَعْمَلُونَ	مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾
ر ب ب		ع م ل	ح و ط
رب ځما	په هغې چه	تاسو عمل کوئ	ګیرولو والا دے -

وَيَا قَوْمِ	اعْمَلُوا	عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ	إِنِّي	عَامِلٌ ۖ
ق و م	ع م ل	ك و ن		ع م ل
او اے ځما قومه!	عمل کوئ	په خپل ځائے باندِ	بے شکه ځه	عمل کولو والا یم
سَوْفَ	تَعْلَمُونَ	مَن	يَأْتِيهِ	عَذَابٌ
	ع ل م		أ ت ي	ع ذ ب
ډیره ذر به	تاسو پوهه شئ	څوک دے	چه راځی په هغه باندِ	عذاب
يُخْزِيهِ	وَمَنْ	هُوَ	كَاذِبٌ ۖ	وَارْتَقِبُوا
خ ز ي			ك ذ ب	ر ق ب
چه هغه به رسوا کوی هغه	او څوک دے	هغه چه	دروغژن دے	او انتظار کوئ

إِنِّي	مَعَكُمْ	رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾
		ر ق ب
بے شکه ځه	سره ستاسو	انتظار کولو والا یم -

د قرآن نور

دولسم جز – درس 121 : سورة هود – ايات 69-95

وَلَمَّا	جَاءَ	أَمْرُنَا	نَجَّيْنَا	شُعَيْبًا
	ج ي أ	أ م ر	ن ج و	
او چه کله	راغله	فیصله څمونږ	خلاصے ورکړو مونږ	شیعب علیه سلام له
وَالَّذِينَ	آمَنُوا	مَعَهُ	بِرَحْمَةٍ	مِّنَّا
	أ م ن		ر ح م	
او هغوئ له چه	ایمان ئ راوړو	سره د هغه	سره د رحمت	د خپل طرفنه
وَأَخَذَتِ	الَّذِينَ	ظَلَمُوا	الصَّيْحَةُ	فَأَصْبَحُوا
أ خ ذ		ظ ل م	ص ي ح	ص ب ح
او اونیول	هغوئ چا چه	ظلم کړے وو	چغې	نو هغوئ سحر کړو
فِي دِيَارِهِمْ	جَاثِمِينَ ﴿٩٤﴾			
د و ر	ج ث م			
په خپلو کورونو کښ	پړمخے پراته وو -			

كَأَن	لَّمْ	يَغْنَوْا	فِيهَا ۗ	أَلَا
		غ ن ي		
لکه چه	نه وو	هغوئ اوسیدلی	په هغې کښ	خبردار!
بُعْدًا	لِّمَدْيَنَ	كَمَا	بَعِدَتْ	ثَمُودُ ﴿٩٥﴾
ب ع د			ب ع د	
لری دے (رحمت)	د مدین والو دپاره	لکه څنګه چه	لری شوی وو	ثمود -